

Er moet bijgevolg worden aangenomen dat alle vereffenaars gezamenlijk hebben beslist om deze procedure in te stellen.

Dit werd bovendien bevestigd door het proces-verbaal van de buitengewone algemene vergadering van appellante d.d. 22 oktober 2001, ter gelegenheid waarvan de vereffenaars unaniem hebben beslist om deze rechtsvordering in te stellen. Dat dit document geantidateerd en/of vals zou zijn, wordt niet bewezen, zelfs indien het slechts later werd meegedeeld. De klacht met burgerlijke partijstelling die geïntimeerde daaromtrent heeft neergelegd, leidde tot de buitenvervolginstelling van appellante en de drie vereffenaars.

Dat de buitengewone algemene vergadering van appellante reeds op 18 oktober 2001 dezelfde beslissing had genomen, maar toen in afwezigheid van één van de vereffenaars (de heer Wouter Van Loo), staat hieraan niet in de weg. Het is

immers niet uitgesloten dat de beslissing op 22 oktober 2001 werd genomen om dit euvel recht te zetten. Hiervoor was geen nieuwe oproeping vereist. Het is evenmin uitgesloten dat de heer Van Loo, die toen nog persoonlijk werkzaam was in het zelfstandig net van Dexia Bank en door deze hierover was ondervraagd na de betekening van de dagvaarding, toen enkel het proces-verbaal van 18 oktober 2001 en niet dat van 22 oktober 2001 heeft meegedeeld uit vrees voor de mogelijke gevolgen voor hemzelf.

Het hof besluit dan ook dat de oorspronkelijke vordering van appellante toelaatbaar en ontvankelijk is. Appellante heeft nooit het tegendeel erkend.

Het bestreden vonnis moet bijgevolg teniet worden gedaan.

(...)

Noot

Geen nietigheid, wel eventueel aansprakelijkheid voor het niet vermelden dat de vennootschap in vereffening is

Jae Suk Vanwijngaerden¹

Appellante (Hulsmans-Van Loo V.O.F.) en de rechtsvoorganger van geïntimeerde (Dexia Bank België NV) sloten op 1 juni 1998 een overeenkomst van handelsagentuur, waarbij appellante voor een onbepaalde duur werd aangesteld als zelfstandig bankagent van het toenmalige Gemeentekrediet te Geel. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2000 stelde de rechtsvoorganger van geïntimeerde een einde aan de tussen partijen gesloten overeenkomst. Zij kende aan appellante een opzeggingsvergoeding toe die onmiddellijk werd betaald.

Op de buitengewone algemene vergadering van appellante d.d. 31 oktober 2000 werd zij ontbonden en in vereffening gesteld. Haar statuten bepaalden dat zij van rechtswege zou worden ontbonden, indien de met de rechtsvoorganger van geïntimeerde gesloten overeenkomst een einde zou nemen.

Op 31 oktober 2001 liet appellante de rechtsvoorganger van geïntimeerde dagvaarden voor de eerste rechter tot betaling van een saldo dat volgens haar verschuldigd was op de opzeggingsvergoeding en tot betaling van een uitwinningsvergoeding. In het exploit van dagvaarding werd echter niet vermeld dat appellante in vereffening was gesteld. Artikel 183, § 1, tweede lid van het Wetboek van Vennootschappen bepaalt dat “*alle stukken uitgaande van een ontbonden vennootschap vermelden dat zij in vereffening is*”.

In eerste aanleg verklaarde de rechtbank van koophandel te Brussel bij vonnis d.d. 29 juni 2007 dat de vordering van

appellante ontoelaatbaar is, onder andere omdat de inleidende dagvaarding geen gewag maakt van het feit dat appellante in vereffening is gesteld.

Het hof van beroep te Brussel overwoog het volgende:

“Artikel 183, § 1, tweede lid W.Venn., dat bepaalt dat alle stukken die uitgaan van een ontbonden vennootschap vermelden dat zij in vereffening is, voorziet in geen enkele sanctie ingeval deze regel niet wordt nageleefd. [...]”

Voormelde regel wordt niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en geïntimeerde toont bovendien niet aan dat haar belangen werden geschaad door het niet vermelden van de staat van vereffening [...]. Zij wist en diende in ieder geval te weten dat appellante, gelet op de beëindiging van de agentuur, was ontbonden en in vereffening gesteld.

In het licht van de artikelen 860, eerste lid en 861 van het Gerechtelijk Wetboek leiden het niet vermelden in de dagvaarding van het feit dat de vennootschap die tot dagvaarding is overgegaan, in vereffening werd gesteld [...], op zich dan ook niet tot de nietigheid van de dagvaarding noch tot de ontoelaatbaarheid of onontvankelijkheid van de vordering.”

Daarom, en omwille van andere overwegingen, oordeelde het hof dat de oorspronkelijke vordering van appellante toelaatbaar en ontvankelijk is.

¹ Advocaat aan de balie te Brussel (Linklaters LLP).

Deze beslissing van het hof van beroep te Brussel is in lijn met eerdere rechtspraak met betrekking tot de specifieke publiciteitsverplichting uit artikel 183, § 1, tweede lid W.Venn. Het hof van beroep te Gent oordeelde in zijn arrest van 25 september 1991 dat het ontbreken in de akte van hoger beroep van de vermelding dat de appellante in vereffening is, geenszins de niet-toelaatbaarheid van die akte of van het hoger beroep tot gevolg kan hebben². Ook het hof van beroep te Luik oordeelde in dezelfde zin in zijn arrest van 22 februari 2005. Het ontbreken van de vermelding in een exploit van verzet dat de vennootschap in vereffening is, brengt niet de nietigheid van het exploit met zich mee³.

Er is inderdaad geen wettelijke bepaling die het niet vermelden op een dagvaarding uitgaande van een vennootschap in vereffening dat zij in vereffening is, bestraft met de onontvankelijkheid. Er is trouwens geen specifieke sanctie op de niet-naleving van artikel 183, § 1, tweede lid W.Venn.⁴, wat echter geen afbreuk doet aan het feit dat de niet-naleving

ervan een inbreuk op het Wetboek van Vennootschappen is waarvoor de vereffenaars aansprakelijk kunnen worden gesteld⁵.

Daarnaast mag niet worden vergeten dat artikel 78, 6° W.Venn. ook de verplichting bevat dat een vennootschap, in voorkomend geval, op haar akten moet vermelden dat ze in vereffening is⁶. Het Wetboek van Vennootschappen voorziet hier wel in een specifieke sanctie. Op basis van artikel 80 W.Venn. kan hij die meewerkt aan een akte of website die niet voldoet aan de voorschriften van artikel 78 W.Venn., naar gelang van de omstandigheden, persoonlijk aansprakelijk worden gesteld voor de daarin door de vennootschap aangegane verbintenissen. Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat artikel 78 W.Venn., en dus eveneens de sanctie uit artikel 80 W.Venn., slechts van toepassing is op bepaalde vormen van rechtspersonen (onder andere de NV en de BVBA, maar niet de V.O.F.), terwijl artikel 183 W.Venn. van toepassing is op alle rechtspersonen.

² Gent 25 september 1991, *TBH* 1992, 499.

³ Luik 22 februari 2005, *JLMB* 2005, 1672.

⁴ P. LAMBRECHTS, *De vereffening van de BVBA en de NV*, Mechelen, Kluwer, 2012, 51; P. DE WOLF en G. STEVENS, "Art. 183 C.soc." in X, *Commentaire systématique du "nouveau" Code des sociétés*, Kluwer, suppl. 5 (28 februari 2003), 9.

⁵ P. JEHASSE, *Manuel de la liquidation*, Mechelen, Kluwer, 2007, 489; J. VAN RYN en J. HEENEN, *Principes de droit commercial*, Brussel, Bruylant, 1957, II, 107.

⁶ P. JEHASSE, *Manuel de la liquidation*, Mechelen, Kluwer, 2007, 176; P. DE WOLF en G. STEVENS, "Art. 183 C.soc." in X, *Commentaire systématique du 'nouveau' Code des sociétés*, Kluwer, suppl. 5 (28 februari 2003), 9.